

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201986
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318201986.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: J. J., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX T. XXX, v o zaplatenie 4.575,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4Csp/38/2018-64 zo dňa 04.12.2018, takt

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým žalobu čo do zaplatenia sumy 1.135,38 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 01.05.2018 do zaplatenia, čo do 19% úroku z omeškania ročne zo sumy 4.575,44 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, čo do vyčísleného úroku 1.691,75 Eur a čo do vyčísleného úroku 1.727,48 Eur a výroku III. o trovách konania, zrušuje a vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 4Csp/38/2018-64 zo dňa 04.12.2018 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.440,16 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 01.05.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu zamietol čo do zaplatenia sumy 1.135,38 Eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 01.05.2018 do zaplatenia, čo do 19 % úroku z omeškania ročne zo sumy 4.575,44 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, čo do vyčísleného úroku 1.691,75 Eur a čo do vyčísleného úroku 1.727,48 Eur. Žiadnej zo strán konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4.575,54 Eur, úroky vo výške 1.691,75 Eur, úroky vo výške 1.727,48 Eur, úrok 19 % zo sumy 4.575,54 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, 5,05 % úrok z omeškania zo sumy 4.575,54 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia. Uvedené žiadal na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 29.11.2013 žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere č. 1395040039. Žalobca žalovanému poskytol úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v splátkach. Na poskytnutý úver 5.000,- Eur zaplatil žalovaný 424,46 Eur, úrok vo výške 1.088,89 Eur, poplatky 46,49 Eur, teda celkom zaplatil 1.559,84 Eur. Okresný súd predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur a dohodnutá výška mesačnej splátky bola vo výške 117,- Eur. Mesačná splátka nebola štruktúrovaná čo do výšky istiny, úroku, úroku z omeškania, poplatkov, poistenia a pod. Žalovanému teda bola znemožnená možnosť posúdiť, v akej výške mesačne spláca dlh čo do istiny, čo do úroku, čo do úroku z omeškania a ostatných náležitostí, z ktorých táto splátka pozostávala. Taktiež nebol uvedený rozpis jednotlivých splátok, preto súd dospel k právnomu záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere vzhľadom k uvedenému je v tejto časti neplatná, a preto úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Rozdiel medzi poskytnutým úverom 5.000,- Eur a platbami žalovaného vo výške 1.559,84 Eur predstavuje suma 3.440,16 Eur, ktorú sumu je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi ako zmluvný nárok titulom nezaplateného spotrebiteľského úveru. K

zaplateniu tejto sumy okresný súd zaviazal žalovaného a z tejto sumy priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.05.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom k tomu, že úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatku vo zvyšku žalobu zamietol a rovnako zamietol žalobu aj čo do 19 % úroku z omeškania ročne zo sumy 4.575,44 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, čo do vyčíslenia úroku 1.691,75 Eur a čo do vyčísleného úroku 1.727,48 Eur. Súd podotkol, že v časti 1.691,75 Eur a 1.727,48 Eur bola žaloba zamietnutá aj z dôvodu, že tzv. vyčíslený úrok nie je v žalobe vymedzený dátumom, odkedy - dokedy, je takýto úrok vyčíslený, v akej výške bol počítaný a akým spôsobom dospel žalobca k uvedenej sume. Poznamenal, že súd nie je povinný z pripojených dôkazov sám zostavovať tvrdenia namiesto žalobcu. Rozhodujúce skutkové tvrdenia musia tvoriť súčasť žaloby. V tomto smere uvedená časť predmetu sporu bola neurčitá, nepreskúmateľná. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v rozsahu v ktorom súd žalobu vo zvyšku zamietol. Žalobca v odvolaní uviedol, že nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď svojim postupom znemožnil účasť žalobcu na konaní bez toho, aby žalobcu oboznámil o výsledku posúdenia prejudiciálnej otázky o možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, žalobu žalobcu o zaplatenie peňažnej sumy zamietol. Pokiaľ sa týka údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v tomto žalobca poukazuje na rozsudok Súdneho dvora (3. komora z 09. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu čl. 1, čl. 3 písm. m/, čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 22 ods. 1 a čl. 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 2008, s. 66), podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a Klárou Biróovou vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm z úveru, ktorý jej táto spoločnosť poskytla a s ktorého splácaním je v omeškaní. Žalobca ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11Co 39/2016, uznesenie NS SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 16Co/208/2017. Z uvedeného možno zhrnúť, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň Súdny dvor dospel k záveru, že zmluva na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istinu po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že vyššie uvedenú zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že zmluva o úvere nemusí priamo takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere spĺňa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia žiada, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne žiada, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd skôr než začal konať vo veci samej, z predložených listín mal preukázané, že dňa 25.10.2018 došlo k postúpeniu pohľadávok na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 uzavretou medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/a, Bratislava, 831 04, IČO: 47 967 692 ako postupníkom. Žalobca spolu s návrhom na zmenu účastníka zaslal súdu aj Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 a súhlas nového žalobcu so vstupom do konania. Odvolací súd preto pripustil vstup obchodnej spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. do konania na miesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a tento podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

6. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvoinštančného súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadísk, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Odvolanie žalobcu je postavené predovšetkým na odvolacom dôvode nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Konkrétne žalobca namieta, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, t. j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. Odvolací súd uvádza, že otázkou splnenia povinnosti uviesť údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. sa už v minulosti vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach zaoberal a zhodne so súdom prvej inštancie ustálil záver, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Po vydaní rozsudku súdneho dvora EÚ z 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, na ktorý poukazuje odvolateľ, nebola a v súčasnosti ani nie je súdna prax v tejto otázke jednotná. Uvedená právna otázka však bola následne riešená aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 a 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018) konštatoval, že do „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Ďalej Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k / zák. č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky“. Od 01. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd s poukazom na čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktorou autoritou je nepochybne Najvyšší súd SR, preto konštatuje, že ak okresný súd svoje rozhodnutie založil na tom, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t.j. vymedzenie, aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky, s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd zároveň poukazuje ale na porušenie povinnosti žalobcu v zmysle § 132 ods. 1,2 CSP, a to povinnosti skutkovo jednoznačne vymedziť žalobný nárok, tak aby bolo jasné o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Skutkové vymedzenie

nároku je spolu so žalobným petitom osobitne významné, pretože určuje predmet konania a neumožňuje súdu priznať žalobcovi plnenie na základe iného skutkového základu. Žalobca nie je povinný uviesť v žalobe právnu kvalifikáciu, musí však uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby nárok mohol právne kvalifikovať. Pokiaľ je predmetom uplatneného nároku pohľadávka, ktorá pozostáva z viacerých čiastkových nárokov tak ako je to v preskúmvanej veci, je nevyhnutná taká špecifikácia pohľadávky, z ktorej bude nevyhnutne vyplývať individualizácia uplatneného nároku. V danom prípade bolo povinnosťou žalobcu špecifikovať uplatnenú pohľadávku, čo do jednotlivých čiastkových nárokov s uvedením časového obdobia, kedy tieto čiastkové nároky vznikli a odôvodniť aj vznik nároku vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým nárokom. Pokiaľ si teda žalobca uplatňuje, či už úroky z úveru alebo úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky, je nevyhnutné, aby uviedol sumu, z ktorej si jednotlivé dielčie nároky na úroky z omeškania, prípadne aj úroky z úveru uplatňuje, čas omeškania dlžníka s uvedením začiatku omeškania a konca omeškania, a to aj vo vzťahu k vyčísleným úrokom. Úlohou súdu v sporovom konaní totiž nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale len prekontrolovať správnosť a odôvodnenosť, resp. zákonnosť uplatnených nárokov. O aké konkrétne skutkové okolnosti svoj konkrétny právny nárok opiera aké skutkové údaje boli podstatné pre ustálenie peňažného nároku, je povinnosťou žalobcu, ktorú si musí splniť už v podanej žalobe. Bolo preto povinnosťou žalobcu v žalobe v časti „vyčíslených úrokov“ tieto konkretizovať, t.j. uviesť, aká časť zodpovedá zmluvným úrokom a aká časť úrokom z omeškania a na akom skutkovom základe. Vzhľadom na uvedené bude povinnosťou súdu prvej inštancie ustáliť si predmet konania v tejto časti (§ 129 ods. 1,2 CSP, prípadne § 150 ods. 2 CSP) následne o uplatnenom nároku žalobcu opätovne rozhodnúť.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie., pričom súd prvej inštancie je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým súd žalobe v časti vyhovel), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)